

1897-05-04

OPHAVSMAND/NØGLEPERSON

Carl Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:
Avisartikel

Sprog:
Dansk

Generel kommentar:
Stubbekøbing Avis 1897-05-04

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Mediastream

Emneord:
åbningstale, Ny Carlsberg Glyptotek

DOKUMENTINDHOLD

Stubbekøbing Avis. Reportage fra Glyptotekets åbning 1. maj 1897 med gengivelse af Carl Jacobsens åbningstale.

TRANSSKRIFTION

Stubbekjøbing Avis tirsdag 4. maj 1897

Glyptoteket

København, den 1 ste Maj.

I Dag indviedes Glyptoteket, og samtidig aabnedes den internationale Kunstudstilling.

Indvielsen overværedes af Kongefamilien, Repræsentanter for Rigsdagen, for Byens Raad, for Kunst og Litteratur, Haandværk og Industri, Faders Penge og den syvende Stormagt..

Højtideligheden begyndte med en lidt prosaisk Kantate af Alfred Ipsen. Saa traadte Brygger Jacobsen frem paa Talerstolen, myndig, djærv og selvsikker. Man kan være mere eller mindre begejstret for den myndige Maade hvorpaa Brygger Jacobsen ynder at optræde, men man kan ikke nægte: I Dag klædte den ham. Man følte at en Man der har skænket sin By og sit Land en saa kongelig Gave, som han har gjort, har Lov til at være stolt af sit Værk, og han talte saa frit fra Leveren, var saa fri for alt Snobberi, at det var en Lyst.

Først en Tak til det høje – sagde han – fordi denne Gærning, hvorpaa mange har sat deres bedste Kræfter ind, er ført til Ende.

Det var egentlig et Tilfælde, at Glyptoteket blev til.

I Halvfjerdserne begyndte jeg at købe Malerier, men jeg maa ærligt indrømme at jeg købte dem for at smykke mit Hjem med dem. Saa fik jeg mig ogsaa tre større Billedhuggerarbejder, - og jeg fik da lavet en lille Vinterhave, for at Statuerne kunde komme til deres Ret.

Denne Vinterhave kom afdøde Billedhugger Malthes en Dag ind i. Samme Malthes, der er Fader til vore Provinsmusæer undtagen det i Aarhus, var ikke nogen stor Billedhugger, men hans Kunstbegejstring var ren og ægte.

Da han nu saa Vinterhaven med de tre Statuer, udbrød han: Nej, her har De jo en dejlig Plads til Billedhuggerarbejder. Vil De ikke laane Bissens Statuer.

Lige straks syntes jeg jo nok at det var et lidt dristigt Indfald, men da Malthes fortalte mig at blandt Statuerne var Anders Sandø Ørsted, som jeg stedse havde været meget begejstret for, slog jeg til. Den kunde jeg ikke staa for.

En skøn Dag kom der saa et større Vogntog op ad Valby Bakke. Paa den forreste Vogn sad ved Siden af Kusken den fornøjede Malthe med sin bredskyggede Kunstnerhat.

Og bag ham tronede Anders Sandøe Ørsted, som endelig var sluppen op i Guds klare Dag igen. Denne Statue var bleven til i Trediverne, da Ørsted stod som en af vort Lands mest frisindede Mænd.

Men da Ørsted i Halvtredserne svingede over til Reaktionen, blev Bissen, der var frisindet Mand, saa forbitret, at han vilde slaa sit eget Værk i Stykker. Til alt Held bad Malthe saa længe for Statuen, at den blev skaanet, men kun paa den Betingelse, at den skulde indespærres i en mørk Kælder.

Nu kom Malthe kørende med Statuen, paa hvilken de mange Aars Støv havde leiret sig tykt og tæt. Og bag efter fulgte Vogn efter Vogn. Det var et helt "erobret Korinth".

Og saaledes blev Vinterhaven fyldt med Statuer i Stedet for grønne Planter, og den første Grundsten for Glyptoteket lagt.

Saa var det, at jeg besøgte Pariserudstillingen i 1878. Det stod klart for mig, at den franske Kunst da var naaet sit Toppunkt. Der var en saadan Samling geniale Kunstnere at man maatte søge helt tilbage til Antikens eller Renæssancens Dage for at finde Mage dertil. Jeg besluttede da at sikre mig en Del af disse Kunstneres betydeligste Arbejder, mens det var Tid. Og det lykkedes mig. Jeg tør paastaa, at der ikke noget Sted i Verden, end ikke i selveste Luxembourg, findes en saa smuk Samling af disse Mestres Kunst.

Man har mangen Gang gjort mig det Spørgsmaal, hvorfor jeg valgte Navnet Glyptotek. Jeg valgte det med veberaad Hu. Jeg vilde nemlig sætte mig selv et højt Maal. Det skulde ikke være et almindeligt Musæum, jeg vilde bygge. Jeg vilde rejse et Skønhedstempel, hvor Kunsten kunne tale til alle.

Se, Kunstværker er som Ædelstene. Disse skal ikke lukkes ned i Skuffer med Numer, de kommer først til deres Ret, naar de blinker i Kongens Krone eller paa en smuk Kvindes Hals. Saaledes bør Kunstværker ogsaa have deres Festrøm, hvor de virker direkte paa Tilskueren, uden at denne behøver at ty til Katalogers Lovprisninger.

Jeg skal ikke her staa og rose Arkitekten. Det er unødvendigt. Hans Værk vil vække Skønhedsglæde baade hos Omverdenen og hos Efterverdenen. Brygger Jacobsen sluttede derefter med et Par Ord om den internationale Kunststudstilling, som han haabede maatte blive efterfulgt af en skandinavisk, og med en Tak til alle, der havde vist Glyptoteket Velvillie

under dets Tilblivelse.

Saa sang man Kantatens sidste Vers, og Gæsterne tog Glyptoteket og Kunstudstillingen i Øjesyn.

Der var vistnok enkelte Pedanter, som fandt, at denne Indvielse var noget formløs. Men Forsamlingens store Flertal var af en anden Mening. Paa den havde Brygger Jacobsens jævne, friske Udvikling af Glyptotekets Forhistorie gjort et overordentlig tiltalende Indtryk.

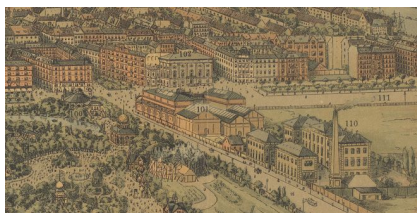
Om selve Glyptoteket kun dette: Det synes for Lægmand et smukt og værdigt hjem for al den Kunst, der er samlet her.

Straks man kommer ind i Forhallen, er Indtrykket festligt. Og dette Indtryk holder sig gennem Salene. Provinsboere, som kommer til København bør ikke forsømme at tilbringe nogle Timer i dette Skønhedstempel, som Brygger Jacobsen har rejst – ikke altid under anerkendende Ord.

København ejer nu to Samlinger, Thorvaldsens Musæum og Glyptoteket, som er egnede til baade at henlede Udlandets Opmærksomhed paa vor Kultur, og at udvikle vor egen Skønhedssans og Kunstglæde. Dette har naturligvis sin store Betydning for et lille Land som vort, og Alfr. Ipsen har set rigtigt, naar han i Kantatens Slutningsvers synger:

kun lidet er vort
Fædreland,
I Dvale laa det længe
Til fremmed Lys vi trænge kan
Til Storhed dybt vi trænge.
Dog hver en Blomst, der gror,
Op af vor egen Jord
For os er dobbelt kær,
For Vidne, som den bær'
Om Jordens Bæreævne
/Justus

OMTALTE VÆRKER

1897 NCG med midlertidige tilbygninger, udsnit

1897-05-01 CJ taler, udsnit

1897-05-01 CJ taler

Stubbekjøbing Avis.

Falksers Folkeblad.

Udgivet af H. S. Sclengerift. Redigeret og trykt af Carl Sclengerift (ansvarlig over for Presseloven).

Nr. 102.

Tirsdag den 4. Maj 1897.

37. Aarg.

Maajs faas billigt fra Skib indtil Onsdag Aften. Th. Trojel.

Vaskestoffer.

Chr. Boas.

Stubbekjøbing Skaffabri.

Tørre og olierevne Farvevarer.

Kodækkener, med og uden Sandpuder.

William Gottlieb.

Ølyptotefet.

Staden, den 1ste Maj.

3 Dag indvendes Ølyptotefet, og samtidig anlæbdes den internationale Kunsthøjtidning.

Indvielsen overværedes af Kongefamilien, Repræsentanter for Rigsdagen, for Byens Raad, for Kunst og Literatur, for Raadhuset og Indvielsen, fæderes Penge og den løbende Stærsmag.

Ølyptotefet begynde med en lidt præsent Rantse af Hæder og Ære.

Saa trænte Ølyptotefet Jacobien frem paa Zæterstolen, myndig, højrøstet og stolt.

Saa trænte Ølyptotefet Jacobien frem paa Zæterstolen, myndig, højrøstet og stolt.

Saa trænte Ølyptotefet Jacobien frem paa Zæterstolen, myndig, højrøstet og stolt.

Saa trænte Ølyptotefet Jacobien frem paa Zæterstolen, myndig, højrøstet og stolt.

høger, men hans Kunstbegjæring var ren og ægte. Da han nu saa Vinterhaven med de tre Statuer, udrød han: Vel, her har De jo en dejlig Plads til Billedningsarbejder. Vil De ikke laane Vidensens Statuer?

Lige straks lyntes jeg jo not, at det var et lidt dristigt Indslag, men da Malthe fortalte mig, at blandt Statuerne var Anders Sønbæde's, som jeg havde været meget begejstret for, lag jeg til. Den kunde jeg ikke lade.

En Mand dog kom der laa et større Skulptur af Od Rasmussen. Han den forrige Sogn lad ved Siden af Skulpten den fornøjede Malthe med sin brevsfængende Kunstnerhånd.

Da lag ham trænde Anders Sønbæde's, som endelig var sluppet op i Gade store Dag igen. Denne Statue var bleven til i Trediveerne, da Erikhed stod som en af vor Lands mest fristende Bænd.

Men da Erikhed i Galtrederne vandrede over til Skulptionen, blev Malthe, der var færdig med Bænd, han fortæller, at han vilde lade sig ejede Bænd i Skulpter. Til alt Held had Malthe saa længe for Statuen, at den blev færdig, men han paa den betingelse, at den skulde indskrives i en mere skæder.

Nu kom Malthe lærende med Statuen, paa hvilken de mange Kære Bænd havde været sig lyst og let.

Da lag efter fulgte Sogn efter Sogn. Det var et helt "erobret Korinth".

Saa var det, at jeg besøgte Bændhøjtidningen i 1875. Det indstod for mig, at den franske Kunst da var naaet sit Topunkt. Der var en laadan Samling geniale Kunstnere, at man maatte lade sig helt tilbage til Maltesens eller Næssens Dage for at finde Måde dertil. Jeg besluttede da at lade mig en Del af disse Kunstnere's betydelige Arbejder, medens det var Tid. Og det lykkedes mig. Jeg var paasat, at der ikke noget Sied i Verden, end ikke i idælle Kuumbourg, findes en saa smat Samling af disse Arbejder Kunst.

Man har mangen Gang gjort mig det Spørgsmaal, hvorfor jeg valgte Ølyptotefet. Jeg valgte det med velbesat Du. Jeg vilde nemlig lade mig selv et højt Maa. Det skulde ikke være et almindeligt Maa, jeg vilde bygge. Jeg vilde rejse et Skulpturtempel, hvor Kunstnere kunde tale til alle.

De Kunstnere'er et indvæltent. Disse skal alle lades med i Skulpter med Rumme, de kommer først til det store Maa, naar de bliver i Kongens Skone eller paa en smat Skulptur. Saaledes bør Kunstnere'er ogsaa have deres Placat, hvor de vilker træde paa Zæterstolen, ad den ene eller paa en smat Skulptur.

Jeg skal ikke her sige og rove Afslutningen. Det er uendeligt. Hans Bænd vil være Skulpturtempel, hvor Kunstnere og hos Afslutningen.

Ølyptotefet Jacobien lattede sig med et Par Ord om den internationale

Kunsthøjtidning, som han havde maatte blive efterladt af en skandinaviske, og med en Tak til alle, der havde vist Ølyptotefet Bænd under det Tilbud.

Saa lang man Skulpturtempel Bænd, og Ølyptotefet og Kunstnere'er i Skulpter.

Der var vistnok enkelte Ølyptotefer, som laant, at denne Ølyptotef var noget formidelt. Men Forordningen's store Bænd var af en anden Mængde. Han den havde Ølyptotefet Jacobsens' samme, istædt Ølyptotefet's Forordningen' gjort et overordenlig titulænde Indtryk.

En isle Ølyptotefet kan dette: Det lyses for en Vedkommende og smukt og værdigt Bænd for at den Kunst, der er laant her.

Situats man kommer ind i Skulpturtempel, er Indtrykket fejligt. Og dette Indtryk lader sig under end Skulpturtempel's Skulpter.

Provisorerne, som kommer til Skulpturtempel, bør ikke forkomme at tilbringe nogle Timer i dette Skulpturtempel, som Ølyptotefet Jacobsen har vist — istæ af Tid under anerkendende Ord.

Kunstnere'er nu to Samlinger, Ølyptotefet's Skulpturtempel og Ølyptotefet, som er gjorte til Skulpter og Skulpturtempel's Skulpter. Disse to Skulpturtempel's Skulpter er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Den tyske Armé.

En af et Skulpturtempel's Skulpter, som er gjorte til Skulpter og Skulpturtempel's Skulpter.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Udlandet.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.

Ølyptotefet er istæ af Tid under anerkendende Ord.